

FOTO: RANIA MATAROVÁ
// KOLÁŽ: SIMON / LN

Libanonská fotografka **Rania Matarová** (47) žije od roku 1984 v USA. Fotografuje především témata, která se týkají života žen v arabském světě. V projektu **Dívka a její pokoj** mapuje život mladých dívek v několika zemích.

Fotografie Matarové byly několikrát oceněny na mezinárodních soutěžích, v roce 2006 získala první místo v soutěži Ženy v mezinárodní fotografii.

■ **Alia, Bejrút:** Jsem muslimka a víra je pro mě důležitá, ale nemám ráda nic extrémního. Nechci, aby mi někdo vnucoval, s kým mám chodit.

■ **Anna, Winchester:** Můj pokoj je jediné místo, kde můžu být sama za sebe. Vzdálená od všeho a od všech.

■ **Bisan, Betlém:** Žijeme v palestinském uprchlickém táboře. Je to tady OK až na to, že jsou všude kolem nás zdi.

■ **Brittany, Boston:** Často si říkám, že to je pěkně těžké, být teenager. Ale pak si představím sebe za deset let a myslím, že budu šťastná.

■ **Stephanie, Bejrút:** V Libanonu si holky nemůžou dělat, co chtějí, třeba nosit krátké sukně. Jenže mně se to děsně líbí.

■ **Elice, Boston:** Nedávno jsem našla milostné dopisy svých prarodičů. A říkala jsem si, co zbyde po nás? Esemesky?

Pootevřené dveře do dívčích světů

Mladé dívky a jejich světy. Něco je spojuje a něco rozděluje. Jejich proměny zachycuje libanonská fotografka **Rania Matarová** na nové výstavě v Londýně.

JUDITA MATYÁŠOVÁ

LONDÝN/PRAHA „Vždy jsem fotila témata, která se týkala mého osobního života. Před pár lety jsem začala fotografovat svoji dceru, které je teď třináct. Fascinovalo mě, jak se přeměňuje, jak se vymezuje vůči

okolí a hledá sama sebe.“ vysvětlila pro LN fotografka Rania Matarová. Z prvního impulsu se vyvinul dlouhodobý projekt s názvem *Dívka a její pokoj*, který fotografku zavedl nejen do dívčích pokojů v Americe, kde více než třicet let žije, ale také zpět do rodného Libanonu. Rozhodla se, že se pokusí zachytit proměnlivý dívčí svět napříč arabskou a americkou kulturou.

„Tento projekt mi umožňuje prozkoumávat také obě mé identity. Je to už spousta let, co jsem odešla do Ameriky, cítím se tady jako doma, ale zároveň se neustále vracím zpět do Libanonu. Myslím, že je zajímavé, jak jsou si oba světy podobné.

Možná se zdá, že všechny ty dívky jsou zcela rozdílné, ale já bych řekla, že je to právě naopak. Všechny poznávají své tělo, snaží se s ním různými způsoby vyrovnat. Mají podobné pocity, bojí se, že nejsou dost zajímavé a důležité pro ostatní. Samozřejmě mají také své radosti, první lásky, první touhy a naděje.“ řekla o svých snímcích sedmačtyřicetiletá Matarová, jejíž práce byly oceněny například v soutěži Ženy v mezinárodní fotografii.

Zpočátku Matarová zachycovala proměny své dcery, záhy oslovovala také její kamarádky. Postupně však zjistila, že je pro ni svazující, když dívky příliš zná. A proto se ra-

ději zaměřila na ty, které náhodou potkala během cest po Americe, Libanonu, Palestině a Izraeli.

Během fotografování napříč kontinenty neměla Matarová problém se k dívkám přiblížit. Podle ní stačí opravdu málo a podaří se prolomit zdánlivě neprostupnou bariéru, kterou tyto mladé dívky mají vůči svému okolí. Samozřejmě jí velmi pomohlo i to, že je žena. Obzvláště v arabském světě tento fakt hrál významnou roli, aby mohla vůbec dívky fotit o samotě.

Pozor, nerušit

„S každou dívkou je to jiné. K některým si najdu cestu téměř oka-

mžitě, jindy to trochu víc trvá, než mi dovolí se přiblížit. Většinou s každou trávím tak dvě hodiny. Začnu fotografovat hned, jak vstoupím do jejich pokoje. Povídáme si a postupně už ani nevnímá, že ji fotím.“ popsala fotografka.

V arabských zemích je fotografování dívek specifické také tím, že řada z nich nosí šátek. Podle Matarové záleželo vždy na situaci, zda si děvče šátek sundá. „Snažím se maximálně respektovat jejich soukromí, nechci je k ničemu nutit. Když se cítí v šátku přirozeně, není důvod to měnit. Beru to prostě tak, že se o nich chci něco dozvědět, ale zároveň nechci narušit svět, do kte-

rého mi dovolují nahlédnout.“ vysvětlila Matarová.

Známa fotografka se i v budoucnu chce věnovat podobnému tématu. Nyní chystá projekt, který bude opět dokumentovat svět teenagerů, ale z jiného úhlu pohledu. „Určitě bych ráda pokračovala v tom, co dělám. Nyní připravuji knižní vydání svého projektu o dívčích pokojích, vyjde příští rok v americkém nakladatelství Umbrage Editions. Možná se mi v budoucnu podaří najít i nějakou zajímavou galerii v Čechách, kde by mohly být moje snímky vystaveny. Podle mě jsou srozumitelné pro dívky po celém světě.“ uzavřela.